Bydgoszcz, dnia 07 grudnia 2020 r.

KUJAWSKO-POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ W BYDGOSZCZY

PHU.8361.4.28.2020

DECYZJA nr PHU - 35/2020
o karze pieniężnej

Na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 660 ze zm.), w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy wymierza **Przedsiębiorstwu Produkcyjno - Usługowo - Handlowemu "FACTUM" spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**, ul. Zygmunta Augusta 5/3, Bydgoszcz (85-082), karę pieniężną w wysokości **10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych)**, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wskazana wartość jednego z parametrów paliwa stałego jest niezgodna ze stanem faktycznym.

Uzasadnienie

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 21 października 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Wojewódzkim Inspektorem,* w składzie węgla w Bydgoszczy, przy ul. Grunwaldzkiej 78a, należącym do Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Usługowo - Handlowego "FACTUM" spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Zygmunta Augusta 5/3, Bydgoszcz (85-082), zwanego dalej *stroną,* stwierdzono, że w kontrolowanej placówce prowadzona jest sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, w tym węgla kamiennego Groszek Ziemowit (luz).

W toku kontroli pobrano do badań jakościowych próbkę i próbkę kontrolną węgla kamiennego Groszek Ziemowit (luz), zgodnie z protokołem pobrania próbek paliw stałych. Pobranie i zabezpieczenie próbek nastąpiło zgodnie z metodyką opracowaną na podstawie rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891). Jednocześnie pozyskano od strony kopię dokumentu potwierdzającego spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, zwanego dalej *świadectwem jakości,* dla ostatniej sprzedaży - węgla kamiennego Groszek Ziemowit (luz), z którego pobrano próbki do badań i po oznaczeniu tego świadectwa w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy, u którego pobrano próbkę, przekazano wraz z próbkami pracownikom laboratorium SGS Polska sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (01-248) przy ul. Jana Kazimierza 3, zwanego dalej *laboratorium*.

Powyższe czynności zostały udokumentowane protokołem kontroli (PHU.8361.4.28.2020), który został sporządzony i odczytany w kontrolowanej jednostce w dniu 21 października 2020 r. Dokument ten został podpisany przez prezesa zarządu kontrolowanej spółki (uprawnionego do jej jednoosobowego reprezentowania) , który nie wniósł uwag do ww. protokołu.

Przeprowadzone w laboratorium badania próbki, udokumentowane w protokole z badań nr 20/2005953/285-028 z 28 października 2020 r wykazały niespełnienie wymagań rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) oraz niezgodność z deklaracją zawartą w przekazanym świadectwie jakości ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 15,9% (odchylenie ≤10,0+0,2), zamiast zgodnie ze świadectwem jakości 0-10% oraz ww. rozporządzeniem max. 10,00%.

W związku z tym, że przeprowadzone badania próbki paliwa stałego wykazały niespełnienie wymagań rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, badanie próbki kontrolnej przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania.

Badanie próbki kontrolnej, udokumentowane w protokole z badań nr 20/2005953/285-028/K z 28 października 2020 r. potwierdziło niespełnienie wymagań rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz niezgodność z deklaracją zawartą w przekazanym świadectwie jakości, ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 15,3% (odchylenie ≤10,0+0,2), zamiast zgodnie ze świadectwem jakości oraz ww. rozporządzeniem maks. 10,00%.

Stronę zapoznano z wynikami badań próbki oraz próbki kontrolnej, przekazując je w piśmie datowanym na 03 listopada 2020 r., doręczonym 06 listopada 2020 r.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy Wojewódzki Inspektor uznał za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wskazana wartość jednego z parametrów paliwa stałego jest niezgodna ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym, pismem z 03 listopada 2020 r., doręczonym 06 listopada 2020 r. Wojewódzki Inspektor zawiadomił stronę o wszczęciu powyższego postępowania. Jednocześnie poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), zwanej dalej *Kpa*, stronie biorącej udział w postępowaniu przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Na realizację tego uprawnienia Wojewódzki Inspektor wyznaczył stronie 10 - dniowy termin, liczony od dnia doręczenia pisma o wszczęciu postępowania. Ponadto strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczącej paliw stałych lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Strona w piśmie z dnia 12 listopada 2020 r., które wpłynęło do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w dniu 13 listopada 2020 r., przekazała informacje dotyczące wielkości obrotów paliw stałych w roku 2019 (informacje te zostały wyrażone w tonach). Ponadto strona skorzystała z przysługującego jej prawa do czynnego uczestnictwa w postępowaniu. Przedsiębiorca nie zakwestionował ustaleń poczynionych w trakcie kontroli. W przywołanym piśmie wskazał jednak, że „towar który znajduje się na składnicy jest przeznaczony dla odbiorców hurtowych powyżej 1 MW i PPW.” Wyjaśnił również, że oferowany przez niego towar dedykowany dla odbiorców detalicznych przechodzi przez proces przesiewowy w chwili gdy odbiorca zgłosi stosowne zapotrzebowanie. Dalej podniósł, że węgiel, który został pobrany przez inspektorów kontroli do badań laboratoryjnych był uprzednio przygotowany dla odbiorcy hurtowego, a sam węgiel dedykowany był dla instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej powyżej 1MW.

Zważywszy na niewłaściwie wyrażone wartości dotyczące wielkości obrotów paliw stałych w roku 2019, Wojewódzki Inspektor przedłużył postępowanie administracyjne do 04 stycznia 2021 r. Ponadto ponownie wezwał stronę do przedłożenia informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Pismo datowane na 17 listopada 2020 r. zawierające powyższe żądanie doręczone zostało stronie w dniu 20 listopada 2020 r.

Strona zadośćuczyniła żądaniu organu, przekazując stosowne informacje w piśmie przekazanym drogą elektroniczną w dniu 26 listopada 2020 r. Złożyła również analogiczne wyjaśnienia do tych, które wpłynęły do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej Bydgoszczy w dniu 13 listopada 2020 r.

Wojewódzki Inspektor ustalił i stwierdził:

Bezspornym, w ocenie Wojewódzkiego Inspektora, jest fakt ujawnienia w toku czynności kontrolnych nieprawidłowości polegających na rozbieżności pomiędzy deklarowaną a faktyczną jakością paliwa stałego.

W myśl art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania, minister właściwy do spraw energii określił, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b (*tj. węgla kamiennego, brykietów lub pelet zawierających, co najmniej 85% węgla kamiennego, produktów w postaci stałej otrzymywanych w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania*), z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 (*regulacja określa zasady kontrolowania jakości paliw stałych wprowadzanych do obrotu lub obejmowanych procedurą celną dopuszczenia do obrotu, jeżeli paliwa te przeznaczone są do użycia w gospodarstwach domowych, instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW*), oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Należy dodać, że zgodnie z art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do stosowania w gospodarstwach domowych ma obowiązek wystawiania świadectwa jakości paliw stałych i przekazywania każdemu nabywającemu paliwo stałe kopii tego świadectwa, tak aby każdy konsument miał wiedzę, jakie paliwo stałe kupuje. Ponadto świadectwo jakości paliw stałych powinno zawierać informacje wymienione w art. 6d ww. ustawy oraz być zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1892).

Nawiązując do powyższego, zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, potwierdzonym badaniami laboratoryjnymi, podlega karze pieniężnej.

Karę tą, zgodnie z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania wymierza Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w granicach określonych w art. 35c ust. 5 ww. ustawy, tj. od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł lub od 25 001 zł do 100 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia twierdzenie, iż działanie strony wypełniło znamiona czynu, o którym mowa w 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania. W związku z tym Wojewódzki Inspektor stwierdził, że strona popełniła delikt administracyjny polegający na wystawieniu świadectwa jakości, w którym wielkość jednego z parametrów jest niezgodna ze stanem faktycznym.

Należy zauważyć, że katalog wymienionych wyżej przesłanek wymiaru kary jest zamknięty i nie obejmuje winy. Organ kierując się dyspozycją zawartą w art. 77 Kpa, w sposób wyczerpujący rozpatrzył cały zebrany materiał dowodowy. Wyjaśnić należy, że dokumenty wchodzące w jego skład,

tj. protokół kontroli (o sygn. PHU.8361.4.28.2020) oraz protokoły z badań próbek paliwa stałego, które zostały właściwie doręczone stronie przy piśmie z dnia 03 listopada 2020 r., należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa., które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. II GSK 140/15). Co istotne, strona została właściwie pouczona o przysługujących jej prawach i obowiązkach, w tym o możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli w terminie 7 dni od dnia przedstawienia tego protokołu do podpisu (art. 20 ust. 2)[1] oraz przeglądania akt sprawy, jak również sporządzania z nich notatek i odpisów (art. 73 Kpa). Mimo prawidłowego pouczenia, strona nie odniosła się do wspomnianego protokołu.

Idąc dalej Wojewódzki Inspektor zwrócił uwagę, że badania jakości paliwa stałego zostały zlecone akredytowanemu laboratorium, które zgodnie z zapisem art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o systemie monitorowania, jest niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw albo wprowadzania do obrotu paliw stałych i które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2017 r. poz. 1398 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1338), zwanej dalej *ustawą o systemach oceny*, do wykonywania badań jakości paliw lub paliw stałych. Na tej podstawie przyjęto, że wyniki badań ujawnione w przesłanych protokołach są w pełni prawidłowe, wiarygodne i zgodne z obowiązującymi przepisami, bowiem zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 października 2012 r. w sprawie sygn. II GSK 1492/11, sprawozdanie z badań, jak każdy dokument urzędowy, korzysta z domniemania wiarygodności.

Mając na uwadze powyższe, wyjaśnić należy, że obowiązkiem organu kontroli było zebranie wszelkich dostępnych dowodów mających na celu ukazanie rzetelnego stanu faktycznego w sprawie. Nie oznacza to, że tylko na organie spoczywał ciężar poszukiwania owych dowodów. Ciężar ten obarczał również stronę, która w swym dobrze rozumianym interesie, powinna wykazywać dbałość o dostarczenie środków dowodowych.

W ocenie Wojewódzkiego Inspektora bezsporne jest – i nie neguje tego strona postępowania – że wielkość jednego z parametrów umieszczonych w świadectwie jakości (zawartość nadziarna) nie odpowiadała stanowi faktycznemu, co jest istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. W konsekwencji przedsiębiorca naruszył podstawowy akt prawny, ustanowiony w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie. Okoliczność, na którą powołuje się strona postępowania, tj. sprzedaż oferowanego towaru odbiorcom hurtowym, przy założeniu, że sprzedawany węgiel dedykowany jest dla instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej powyżej 1MW, nie może mieć wpływu na wynik prowadzonego postępowania. Twierdzenia strony (wskazane wyżej) stoją bowiem w sprzeczności z ustaleniami dokonanymi w trakcie kontroli, a także ze złożonymi przez stronę oświadczeniami. W protokole kontroli (o nr PHU.8361.4.28.2020) na karcie nr 3 widnieje następujący zapis wskazujący, że „w toku kontroli przedsiębiorca oświadczył, iż oferowany do sprzedaży węgiel kamienny Groszek Ziemowit pobrany do badań laboratoryjnych powstaje w wyniku przesiewania węgla kamiennego, w sortymencie Gruby Ziemowit, pochodzący od dostawcy (…), który jest przesiewany, w punkcie w Koninie należącym do kontrolowanej spółki. Powstały sortyment dystrybuowany jest do innych punktów handlowych należących do przedsiębiorcy, w celu dalszej odsprzedaży. W toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca prowadząc działalność w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych, które zgodnie z art.1 ust. 2 pkt 1 i 2 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw są przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW (…)”. Również adnotacja znajdująca się na karcie nr 4 wyklucza późniejsze twierdzenia

[1] ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706).

strony, bowiem strona oświadczyła, że „(…) oferuje paliwa stałe przeznaczone wyłącznie do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW.”

Wobec tak skonstruowanego oświadczenia, argumenty przedstawione przez stronę w późniejszych pismach kierowanych do organu są niewiarygodne albowiem nie korespondują z ustaleniami kontroli. Stanowią one jedynie polemikę względem ustalonego przez organ stanu faktycznego.

Należy nadmienić, że nakładanie kar pieniężnych nie jest celem samym w sobie, lecz ma dyscyplinować przedsiębiorców. Kary pieniężne za naruszenia powstałe na gruncie ustawy o systemie monitorowania nie mają charakteru uznaniowego, nakładane są w przypadku stwierdzenia naruszenia w ściśle określonych przedziałach. Ustawodawca nie przewidział możliwości miarkowania wysokości kary pieniężnej w zależności od możliwości finansowych, czy rodzaju prowadzonej przez stronę działalności. Ustawodawca budując w stosunkach gospodarczych wzorzec należytej staranności nakazuje uwzględnić wyższe wymagania względem przedsiębiorcy, z uwagi na zawodowy charakter prowadzonej przez niego działalności. Uzasadnieniem dla takiego wzorca jest okoliczność, że działalność przedsiębiorcy, mająca charakter gospodarczy lub zawodowy, prowadzona jest w sposób ciągły, zorganizowany i powinna być oparta na szczególnych umiejętnościach i wiedzy. W przypadku profesjonalisty wymaga się zwiększonego zaangażowania w podjęte działania przygotowujące i realizujące konkretne świadczenia. Chodzi więc o jego większą zapobiegliwość, rzetelność i dokładność w podejmowanych działaniach. Wzorzec starannego przedsiębiorcy działającego w profesjonalnym obrocie handlowym musi zatem także uwzględniać szczególną zdolność przewidywania skutków podejmowanych czynności oraz duże wymagania w zakresie jego wiedzy, w tym o obowiązujących przepisach.

Zgodnie z literalnym brzmieniem art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, niezgodność faktyczna parametrów jakościowych paliwa stałego z wartościami podanymi w świadectwie jakości wypełnia przesłankę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Konsumenci byli wprowadzani w błąd, bowiem wielkość jednego z parametrów paliwa stałego nie odpowiadała tej zadeklarowanej w świadectwie jakości, a więc samo świadectwo zostało (w tym zakresie) wydane w sprzeczności ze stanem faktycznym. Konsument decydując się na zakup określonego w świadectwie jakości węgla miał prawo oczekiwać, że otrzyma produkt o odpowiednich parametrach jakościowych dedykowanych dla wybranego paliwa stałego. Każde zaniechanie w tym zakresie kwalifikować należy jako zachowanie bezprawne, godzące w interesy nabywców.

Ustawodawca wprowadzając regulacje dotyczące paliw stałych miał na uwadze uporządkowanie rynku i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających odpowiednie wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych dla sektora komunalno-bytowego. W tym celu ujednolicono system informowania klientów o jakości paliwa stałego, wprowadzając zarówno obowiązek wystawiania świadectw jakości, jak i wzór takiego świadectwa.[2]

Wprowadzone regulacje dotyczące posługiwania się w obrocie świadectwami jakości, mają za zadanie umożliwić kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat oferowanego produktu, jak również porównanie jego parametrów jakościowych z parametrami innych paliw stałych.

W ocenie Wojewódzkiego Inspektora, strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność w zakresie handlu paliwami stałymi, nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa.

[2] rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1892).

Wymierzając karę Wojewódzki Inspektor miał na uwadze podaną przez stronę **wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli,** uwzględnił też przesłankę **dotychczasowej działalności** strony, stwierdzając że nie stanowi ona okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwsze stwierdzone przez Wojewódzkiego Inspektora naruszenie przez stronę przepisów ustawy o systemie monitorowania.

Wojewódzki Inspektor uznał, iż kara w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełnia swój skutek prewencyjny, mimo że wymierzono ją w najniższej, dopuszczalnej prawem wysokości.

W związku z powyższym Wojewódzki Inspektor orzekł jak w sentencji

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 10, 85-020 Bydgoszcz.
2. Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 660 ze zm.) karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr NBP O/O Bydgoszcz **25 1010 1078 0072 6922 3100 0000**.
3. Zgodnie z art. 47 § 1 w zw. z art. 2 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.) karę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której naliczane są odsetki za zwłokę.

Kujawsko-Pomorski
Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
Tomasz Sypniewski

Otrzymują:

1. Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowo - Handlowe
   „FACTUM” sp. z o. o.
   ul. Zygmunta Augusta 5/3
   85-082 Bydgoszcz
   NIP: 5540315968
   REGON: 090417490
2. a/a